

Goigs en llaor del Màrtir Sant Adrià

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià Nord - Plaça de l'Església, 8
Alçada: 14

Coordenades:

Latitud: 41.433987585365
Longitud: 2.2141099002138
UTM Est (X): 434341
UTM Nord (Y): 4587234

Classificació

Número de fitxa 08194 - 111
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Segle XX
Any 1932
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Aquests ja no es canten.
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Església de Sant Adrià](#)

[Goigs en llaor de Sant Adrià Màrtir](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 08/10/2020 - 02:00

Data de la darrera revisió: dv., 18/06/2021 - 01:00

Descripció

Goigs en llaor del Màrtir Sant Adrià, venerat a la seva església parroquial del Besòs. Bisbat de Barcelona, i que diuen així: Puig el martiri vos fa / en el cel triomfador: / Vulgueu ser nostre Patró / gloriós Sant Adrià. / Ric i noble naixement / Nicomèdia vos donava / un amor pur us lligava a Natàlia en casament, / qui, gentil, us inclinà / a la falsa religió. / Desitjant glòria i honor / en les grans gestes guerreres / lluiteu sota les banderes / de Maximia, emperador, / qui vostres mèrits premià / enlairant-vos a campió. / A la milícia allistat / aviat us obriu via; / vostre honor i valentia / us fan coratjós soldat. / Persó us té Maximia / en molt gran veneració. / Furiós, l'emperador, / persegueix la gent cristiana / i amb crueltat inhumana / l'afligeix amb gran horror. A Vós se us encomanà / la guàrdia de la presó. / Vintitres empresonats / a vostra custòdia estaven / els quals amb joia cantaven / cants de fe i d'amor sagrats. / Llur fermesa desvetllà / en Vós gran admiració. / Vós els dèieu: -¿Com podeu / mostrar-vos tan coratjosos / sabent els turments afrosos / del martiri que rebreu? - / Deien ells: - ¿Què ens pot torbar / davant l'ajut del Senyor? - / Aquests mots roents d'amor / el vostre cor arboraven / i decidit us menaven / ala vera religió. / Ja us confesseu cristià / fins davant l'emperador. Natàlia, vostra muller, / rep la nova amb alegria / i seguir-vos resolía / confessant la santa fe. / A la presó us visità / refermant el vostre ardor. / Els assots i cruels turments / que els botxins us propinaven / amb llur rigor augmentaven / vostres nobles sentiments. / L'emperador s'enervà / en el vostre afrós dolor. / Per fi, vostre cor refut / dels grans turments del martiri / va colltorcé's com un liri / ple de gràcia i de virtut. / Vostra ànima traspasà / cap a l'eternal mansió. / Tal com a Roma teniu / un temple a vostra memòria / també eix poble us dóna glòria / del Besòs a vora el riu, / on us venim a pregar / que ens lliureu d'inundació. / **TORNADA.** Puig nostre poble es posà / sots la vostra protecció. / vulgueu ser nostra Patró, / gloriós Sant Adrià. **V.** Gloria et honore coronasti eum Domine. / **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum. / **OREMUS.** Praesta quaesumus omnipotens Deus: ut qui beati Adriani Martyris tui natalitia cólimus, intercessione ejus in tui nominis amore raboremur. Per Christum Dóminum Nostrum. Amen.

Observacions:

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat. La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Història

Segons el cronista Joan Rovira i Costa hi han existit, al llarg de la història, tres goigs diferents que es cantaven a Sant Adrià en honor al Sant. Els primers daten de finals del 1700 o principis del 1800. Els

segons, editats pels "Amics dels Goigs" l'any 1932 també amb música del Mossèn Francesc Bandelló. Els últims foren un encàrrec del departament de cultura de l'Ajuntament, per la inauguració de l'Església el 1949. Aquests, la lletra era de Jaume García Estragués, i la música del mateix Bandelló.

Goigs en llaor del Màrtir Sant Adrià

Venerat a la seva Església

Bisbat de

Parroquial del Besòs

Barcelona

Puix el martiri vos fa
en el cel triomfador:
Vulgueu ser nostre Patró
gloriós Sant Adrià.

Ric i noble naixement
Nicomèdia vos donava,
un amor pur us lligava
a Natàlia en casament,
qui, pretil, us inclinà
a la falsa religió.

Desitjant glòria i honor
en les grans gestes guerreres
lluïeu sota les banderes
de Maximà, emperador,
qui, vostres mèrits premià
culirant-vos a campió.

A la milícia alistat
aviat us obríu via;

vostre honor i valentia
us fan coratpós soldat.
Però us té Maximà
en molt gran veneració.

Furiós, l'emperador,
persegueix la gent cristiana
i amb crueltat inhumana
l'aligeix amb gran horror.
A Vós se us encovana
la guèrdia de la presó.

Vintitres empresonat
a vostra cortidra, estaven
els quals amb joia cantaven
canta de fe i d'amor sagrat.
Llur fermesa desvetllà
en Vós gran admiració.

Vós els dèieu: «Com podreu
mostrar-vos tan coratpós
salient els turments afrosos»

del martiri que rebreu?
Deien ells: «Què ens pot tortur
davant l'ajut del Senyor?»

Aquests mots ruents d'amor
el vostre cor arboraven
i decidí us muntar
a la vera religió.
Ja us confesseu cristià
fins davant l'emperador.

Natàlia, vostra muller,
rep la nova amb alegria
i segueu-vos emula
confessant la santa fe.
A la presó us visità
refermant el vostre amor.

Els assots i cruels turments
que els llotxins us propinaven
amb llur rigor augmentaven
vostres nobles sentiments.

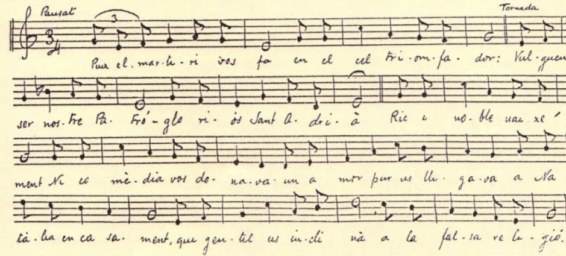
L'emperador s'encavà
en el vostre aflicc dolor.

Per fi, vostre cos retut
dels grans turments del martiri
va col·lir: «com un líric
ple de gràcia i de virtut»
Vostre ànima traspassà
rap a l'eternal marçid.

Tal com a Roma teniu
un temple a vostra memòria
tandé'ris podeu us deia glòria
del Besòs a cura el clu,
on us venim a pregar
que ens llureu d'inundació.

TORNADA

Puix nostre poder es posi
sota la vostra protecció,
vulgueu ser nostre Patró,
gloriós Sant Adrià.

V Glòria et honor coronasti cum Domine. OREMUS. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Preusta quesumus omnipotens Deus: ut qui beati Adriani Martyris tui natalitium cèlimes, intercessionem ejus in tui nòmi-
nis amare roboremur. Per Christum Dñm nostrum. Amen.

Barcelona, 1932

Músicu de Massiu Francesc Balcells

ARXIU CATALAN. DATA 1932. 27

Edició de «Els Amics dels Goigs»